View the original article

КРИМ

Зізнався у вбивстві 12-річної давнини, щоб піти воювати? Ось як засуджені кримчани гинуть на війні Росії проти України

Алексіна Дорогань Леонід Марга

27 листопада 2026, 09:46

Російські військові з бази проєкту Крим.Реалії «ГРУЗ 200». Фотоколаж

Зізнався у вбивстві 12-річної давнини, щоб піти воювати та уникнути ув'язнення – це історія жителя Феодосії, який загинув на війні проти України. Він опинився серед нових некрологів російських військових, які проєкт Радіо Свобода Крим.Реалії проаналізував у межах проєкту «ГРУЗ 200». В оновленій базі даних, що налічує вже понад 2700 кейсів, активно зростає кількість тих, хто потрапив на війну з місць позбавлення волі. Так, за кількістю знайдених некрологів ув'язнені

посідають друге місце – 355 прізвищ. Розповідаємо докладніше, за які злочини були засуджені кримчани, які тепер «спокутують провину» на війні проти України.

Мовчав про вбивство 12 років

Сергій Георгійович Конов – пенсіонер із Красногвардійського району, який останніми роками мешкав у Приморському (Феодосія). Про це свідчать дані з низки судових справ, переважно адміністративних, пов'язаних із керуванням автомобілем у стані алкогольного сп'яніння. Однак у грудні 2024 року стосовно на той момент 63-річного Конова з'являється обвинувальний вирок за умисне вбивство (ч. 1 ст. 105 КК РФ).

Сергій Конов

Згідно з даними із судового рішення, Конов убив жінку в одному з районів Москви ще у 2012 році. Про це він особисто розповів, написавши явку з повинною. Із матеріалів справи відомо, що чоловік перебував у Москві на заробітках, орендував там житло. Напередодні Нового року на вулиці познайомився з жінкою, вони вирішили зустрічати Новий рік разом, вирушивши розпивати алкоголь у сусідній парк. Нове знайомство обернулося сваркою, під час якої чоловік завдав новій знайомій 32 ударів у різні частини тіла, а зрештою задушив.

Після цього, як стверджується у вироку, Конов залишив труп у снігу, а сам вирушив додому допивати куплений раніше алкоголь. Через сильне сп'яніння він не надав значення своїм діям і взагалі вирішив, що нікого не вбивав, – йдеться в обвинувальному тексті московського суду.

Що змусило Конова заговорити через 12 років, невідомо. У вироку зазначається, що під час нового розслідування цього вбивства засуджений після свого зізнання змінював свідчення і навіть заперечував свою причетність до цього злочину.

«...Раніше визнав провину і написав явку з повинною, оскільки думав, що він укладе контракт із Міністерством оборони РФ і піде служити. Щоб не чіпали його дружину різними допитами у цій справі, він написав явку з повинною. Але потім контракт із ним не уклали, і він вирішив змінити свої свідчення, оскільки не причетний до зазначеного злочину», – зазначається у вироку.

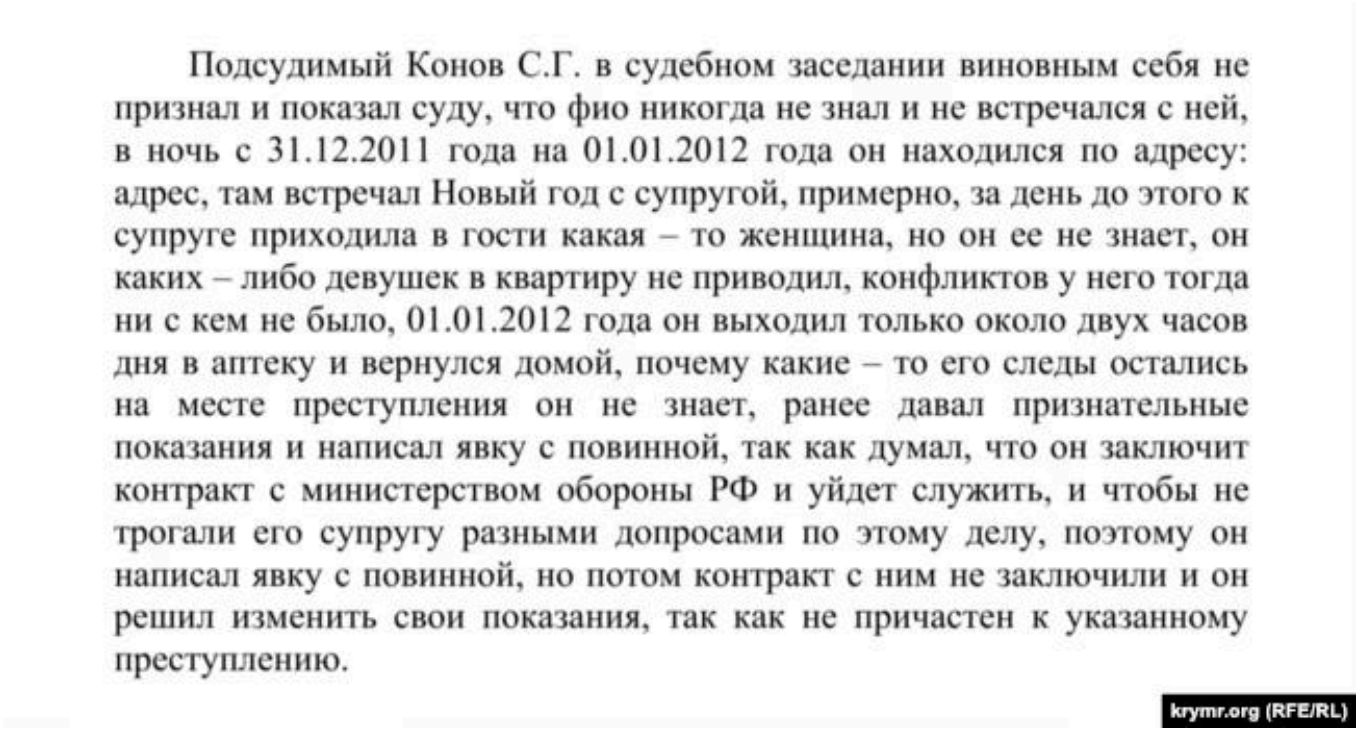
Подсудимый Конов С.Г. в судебном заседании виновным себя не признал и показал суду, что фио никогда не знал и не встречался с ней, в ночь с 31.12.2011 года на 01.01.2012 года он находился по адресу: адрес, там встречал Новый год с супругой, примерно, за день до этого к супруге приходила в гости какая – то женщина, но он ее не знает, он каких – либо девушек в квартиру не приводил, конфликтов у него тогда ни с кем не было, 01.01.2012 года он выходил только около двух часов дня в аптеку и вернулся домой, почему какие – то его следы остались на месте преступления он не знает, ранее давал признательные показания и написал явку с повинной, так как думал, что он заключит контракт с министерством обороны РФ и уйдет служить, и чтобы не трогали его супругу разными допросами по этому делу, поэтому он написал явку с повинной, но потом контракт с ним не заключили и он решил изменить свои показания, так как не причастен к указанному преступлению.

Скриншот із вироку засудженого за вбивство Сергія Конова

Однак зібрані у справі та вивчені судом докази призвели до того, що у грудні 2024 року Конова визнали винним в умисному вбивстві та призначили покарання – 9 років позбавлення волі в колонії суворого режиму. Після цього, вочевидь, у засудженого з'явився контракт із Міноборони РФ, за яким він пішов воювати проти України й загинув у серпні 2025 року.

Зберігав труп у ванній 18 днів

Ще один пенсіонер, засуджений на 9 років ув'язнення, який вирушив на війну з колонії, – житель Джанкойського району **Віктор Леонідович Буякевич**. Із судових матеріалів відомо, що чоловік під час сварки побив, а потім задушив поясом від халата свою дружину. Труп спочатку ховав у сараї, а згодом закопав. Тіло жінки під час розслідування справи відкопали лише через 7 місяців у сараї поруч із будинком. У березні 2023 року Буякевичу оголосили вирок за ч. 1 ст. 105 КК РФ, а в липні 2024 року він загинув.

Оновлена база даних проєкту «ГРУЗ 200» налічує вже 2730 кейсів

Євген Сергійович Блажнов із Євпаторії загинув на війні через 11 місяців після винесеного йому вироку. У січні 2024 року його засудили на 11 років ув'язнення в колонії суворого режиму за крадіжку з банківського рахунку, викрадення авто та вбивство. Як випливає з вироку, засуджений посварився з цивільною партнеркою, побив її, заклеїв рот, затиснув ніс прищіпкою і бив струмом, поки вона не померла.

Як сказано в матеріалах справи, Блажнов зберігав труп співмешканки у ванній до 18 днів, у цей час робив покупки в магазинах, розраховуючись банківською карткою вбитої, а також користувався її автомобілем. Чоловіка затримала поліція після дзвінка сусідів, які повідомили про трупний запах із квартири. Свою провину у вбивстві засуджений не визнав і стверджував, що самостійно розшукував співмешканку. На війні російський рядовий Блажнов був стрільцем – помічником гранатометника.

Замість турбізнесу – СІЗО, війна та смерть

Більша частина засуджених за вбивства з проаналізованих Крим.Реалії кейсів скоювала їх у стані алкогольного сп'яніння. Жертвами традиційно ставали знайомі

по чарці. Наприклад, **Олександр Юрійович Семяшкін** із Ленінського району опинився за ґратами за 5 років до повномасштабного вторгнення РФ в Україну. У 2017 році його засудили до 13 років ув'язнення в колонії суворого режиму за умисне вбивство (п. «ж» ч. 2 ст. 105, п. «з» ч. 2 ст. 111 КК РФ). Згідно з матеріалами справи, Семяшкін убив знайомого по чарці (на ґрунті ревнощів до дружини) у змові з третім знайомим по чарці – після спільного застілля побили та задушили свого компаньйона, поки той спав.

«Він підійшов до сплячого ПІБ10 і почав душити його обома руками за горло. Потім стягнув із ліжка, вдаривши при цьому головою об спинку ліжка, кілька разів ударив його рукою по голові, ребром долоні у під'язикову кістку», – йдеться у вироку.

Тіло вбитого Семяшкін зі своїм спільником планували сховати, але не змогли цього зробити через сильне алкогольне сп'яніння.

«Вирішили віднести труп на залізничні колії, але на виході з будинку заснули. Засуджений не пам'ятає, хто саме запропонував винести труп», – зазначено в судовому рішенні.

49-річний Семяшкін із колонії пішов воювати в лавах російської армії та загинув 31 січня 2023 року. За яких обставин і де, встановити не вдалося.

Російська армія активно поповнюється ув'язненими з окупованого Росією українського Криму (фото ілюстративне)

Із проаналізованих Крим.Реалії некрологів значна частина загиблих на війні ув'язнених – засуджені за незаконний обіг наркотиків. Серед таких, наприклад, водій шкільного автобуса з Алушти **Андрій Євгенович Чернецький**. У травні 2024 року його засудили до 4 років ув'язнення в колонії суворого режиму за незаконний збут наркотичних засобів (ч. 3 ст. 30 п. «б» ч. 3 ст. 228.1 КК РФ). Свою провину він визнав, зазначивши, що раніше придбав марихуану для особистого вживання, але коли почалася робота на шкільному автобусі, припинив вживати. У суді кримчанин пояснив, що на злочинні дії його штовхнула скрута.

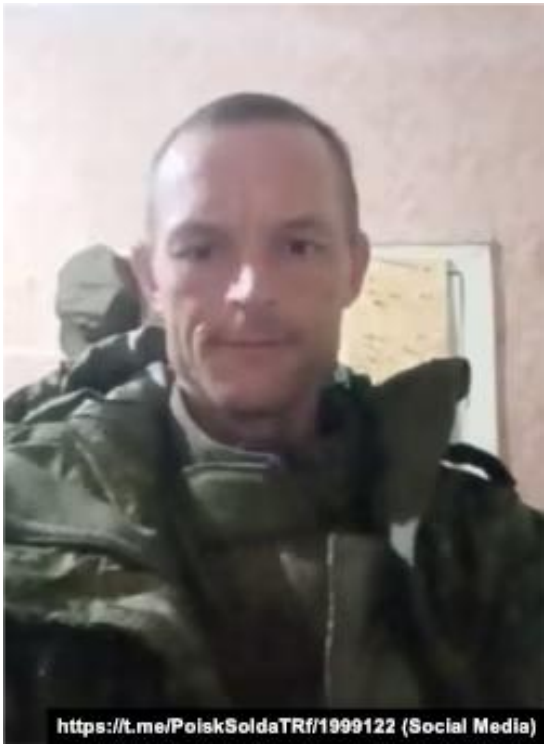

Андрій Євгенович Чернецький

«Його заробітна плата водієм становила 25000 рублів, у нього були матеріальні труднощі. Гроші потрібні були на ліки мамі, яка страждає на хворобу Альцгеймера, Паркінсона. У нього самого були кредити, які він узяв на ремонт будинку та на купівлю машини УАЗ, оскільки планував займатися туристичною діяльністю», – сказано в судовому рішенні.

Замість того, щоб займатися туристичною діяльністю, Чернецький вирушив із СІЗО рядовим армії РФ у Донецьку область, де менш ніж за пів року загинув у районі Кліщіївки.

- В оновленій базі даних проєкту «ГРУЗ 200» серед регіонів, як і раніше, за кількістю похоронок лідирує Севастополь – 646 загиблих. Друге місце – 295 некрологів – за Феодосійським районом (охоплює території колишньої Феодосійської міськради, Кіровського та Ленінського районів). На третьому місці Керч – 290 некрологів.
- Найбільшу кількість загиблих встановлено за 2024 рік – 830 прізвищ. На другому місці за кількістю знайдених похоронок 2025 рік – 826, за 2023 рік встановлено 478 загиблих.

ДИВІТЬСЯ ТАКОЖ:

«Путін воює руками бідних». Що показують некрологи загиблих на війні проти України

ДИВІТЬСЯ ТАКОЖ:

Голова КРЦ повідомляє про нову хвилю повісток до армії Росії у Криму

ДИВІТЬСЯ ТАКОЖ:

Дві тисячі кримчан загинули під час війни в Україні. ГРУЗ-200 – розслідування Крим.Реалії

Алексіна Дорогань

Журналістка телепроєкту «Крим.Реалії» з 2017 року. Кримчанка, працювала журналісткою, випусковою редакторкою та ведучою служби новин «Волна» («Чорноморська телерадіокомпанія»), власною кореспонденткою інформаційної програми «Факти» (телеканал ICTV).

Україна | Суспільство | Важливе на Свободі | Війна | Крим

© Радіо Свобода, 2026 | Усі права застережено.